

Nr 675

Av herr **Mattsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 60, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt, m.m.*

(Lika lydande med motion nr 821 i Andra kammaren)

I proposition nr 60 föreslås vissa ändringar i reglerna rörande energibeskattningen. Syftet med ändringarna är huvudsakligen att nå skattemässig likställighet mellan bränsle och elkraft vid industriell produktion. På denna grund föreslås regler, som i praktiken medför skattebefrielse för elektrokemiskt utnyttjad elkraft och långtgående möjligheter till skattelättnader för elektrotermiskt utnyttjad elkraft. Lättnader kommer även att inträda för annan särskilt kostnadskrävande elkraftförbrukning inom industrien.

De föreslagna ändringarna är enligt vår mening väl motiverade och så avvägda att förutsättningar får anses föreligga för en rättmätig tillämpning. I sammanhanget synes emellertid ha förbisetts en omständighet, som är jämförbar med de i propositionen berörda nuvarande olägenheterna, nämligen energibeskattningen av elkraft som alstrats medelst vedbränsle. Enligt vår mening bör även detta spörsmål upptagas i förevarande sammanhang.

Av olika synnerligen väl grundade skäl har vedbränslena genomgående undantagits från energibeskattningen. Ett tungt vägande skäl för denna ordning torde ha varit att vedbränslena, då de används i en omfattning som är av betydelse ur beskattningssynpunkt, består av avfallsprodukter såsom spån, bark m. m., vilkas tillvaratagande och utnyttjande får anses angeläget från samhällsekonomisk synpunkt. I de fall vedbränsle utnyttjas för alstring av annan energi än elektrisk sådan utgår i enlighet med det ovan nämnda ingen energiskatt. Om det vid en industriell anläggning nyttjas vedbränsle för drift av ångmaskin, vars alstrade kraft därpå mekaniskt överförs till maskiner inom anläggningen skall således energiskatt inte erläggas. Om ångmaskinen däremot driver en generator, vars alstrande elkraft därpå utnyttjas till drift av maskiner inom anläggningen, utgår däremot energiskatt på den sålunda förbrukade elkraften. Överföringssättet — icke den primära energikällan — blir alltså avgörande för om energiskatt skall utgå eller ej. Enligt vår mening måste det ifrågasättas om en sådan ordning är förenlig med energibeskattningsens syfte och konstruk-

tion i övrigt, särskilt som de båda åsyftade överföringssätten förekommer under eljest likvärdiga betingelser, t. ex. inom trä- och sågverksindustrien. Därjämte får det från samhällsekonomisk synpunkt anses angeläget att utnyttjande av avfallsbränsle för energialstring inte hämmas av beskattning, vilket dock nu sker i åsyftade fall.

Från statsfinansiell synpunkt torde denna fråga inte kunna tillmätas någon nämnvärd betydelse, ehuru den kan vara av väsentlig vikt i de enskilda fallen. Enligt vår mening bör därför en ändring genomföras i energiskatteförordningen, så att egenförbrukad elkraft alstrad genom nyttjande av vedbränsle ej belägges med energiskatt. Detta synes lämpligast kunna ske genom ett tillägg i förordningens 25 §.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 60 måtte besluta att 25 § förordningen den 31 maj 1957 om allmän energiskatt skall erhålla den lydelse som nedan sägs.

25 §.

1 mom. I deklaration — — (= propositionen) — — kraft, som

a) levererats till — — (= propositionen) — — likartat ändamål,

b) överförts — — (= propositionen) — — annat land, samt

c) av förbrukaren alstrats medelst vedbränsle.

2 mom. På särskild prövning — — (= propositionen) — — denna förordning.

Stockholm den 1 april 1964

T. V. Mattsson

N. Yngve Nilsson

Harry Carlsson